

- Anm: De anførte beløb vedrører udgifter til løn og materialer i forbindelse med bygningsvedligeholdelse udført af fremmede håndværkere (standardkonto 16, regnskabskonto 50), jf. dog note 3. Dette indbærer, at anlægsudgifter til vedligeholdelse i forbindelse med større genopretnings- og ombygningsarbejder samt lønudgifter til eget personale ikke er medtaget.
- Note: 1) Der registreres kun en formålsbestemt opsparing i forbindelse med driftsbevillinger. Statsvirksomheders (f.eks. DSB, P&T m.fl.) overførsel af nettotal til et efterfølgende finansår (opsparing) er ikke formålsbestemt.
- 2) Beløbet er excl. 12,0 mill. kr. som Told- og Skattestyrelsen ekstraordinært anvendte i 1991 i forbindelse med fusionen af told- og skattevæsenet.
- 3) Beløbet omfatter også lønudgifter til eget personale, konsulenttjeneste m.m. i forbindelse med bygningsvedligeholdelse. Endvidere er udgifter til vedligeholdelse af selvejende institutioner medtaget, da de modtager drifts- og anlægstilskud fra Undervisningsministeriet.

I 1991 blev der anvendt ca. 1,4 mia. kr. til udvendig og indvendig vedligeholdelse af statslige bygninger svarende til ca. 120 kr./m² bruttoetageareal, mens der blev opsparet ca. 80 mill. kr. til vedligeholdelse. Ikke uventet er det Forsvars- og Undervisningsministeriet samt P&T og Trafikministeriet, herunder DSB, der har de største udgifter til vedligeholdelse.

Boligministeriet har oplyst, at efter loven om statens byggevirksomhed m.v., nr. 228 af 19. maj 1991, er statens byggevirksomhed, drift og vedligehold af bygninger decentralt organiseret, da disse funktioner påhviler den enkelte fagminister.

Boligministeren har i cirkulære af 9. juni 1987 givet overordnede, vejledende regler om vedligehold af statens bygninger og for tilsynet med disses tekniske installationer.

Det skal tilføjes, at en arbejdsgruppe under Samordningsudvalget vedrørende den Statslige Ejendomsforvaltning (SEF) for tiden overvejer fælles regler for udarbejdelse af drifts- og vedligeholdelsesplaner i statens ejendomme.

Boligministeriet har endvidere oplyst, at der ikke indsamles systematiske oplysninger om private husejeres hensættelser til vedligeholdelse.

For at belyse forskelle mellem den statslige og den private sektors udgifter til vedligeholdelse har Boligministeriet derfor indhentet oplysninger hos et større ejendomsselskab. I undersøgelsen indgår regnskabsoplysninger fra ialt 26 kontorejendomme. Den gennemsnitlige udgift til udvendig vedligeholdelse i 1991 kan opgøres til 37 kr./m² og 23 kr./m² i 1990.

Ved vurdering af tallene må det imidlertid tages i betragtning, at det blandt private ejendomsbesiddere er gængs praksis, at man ved overtagelse af en ejendom igangsætter de fornødne større istandsættelsesarbejder, indhenter eventuel vedligeholdelseefterslæb og bringer ejendommen på et ønsket (højt) niveau. Herved sikres den investerede kapital mod nedslidning, og der skabes attraktive lejemål og dermed større sikkerhed for en løbende indtjening på ejendommen.

Disse udgifter indgår *ikke* i de anførte regnskabsoplysninger om vedligeholdelse fra de 26 kontorejendomme. I tallene indgår kun udgifter til løbende vedligeholdelse, der i konsekvens af den anførte praksis naturligt er relativt beskedne.

Desuden omfatter undersøgelsen af kontorejendomme ikke udgifter til indvendig vedligeholdelse.

Spørgsmål 10:

»Hvor mange indtægter, der tidligere først blev optaget på tillægsbevillingslovsforslag, er optaget på finanslovsforslaget for 1993?«

Svar:

På baggrund af en gennemgang af indtægterne på finanslovsforslaget for 1993 kan det konstateres, at maksimalt 111,4 mill. kr. kan hidhøre fra en ændret konteringspraksis, hvor indtægter optages allerede på finanslovsforslaget fremfor først på tillægsbevillingslovsforslaget.

Det har imidlertid ikke været muligt at opgøre, i hvilket omfang disse indtægter rent faktisk hidrører fra en ændret konteringspraksis, eller om det er områder, hvor der blot ikke forventes indtægter i 1992.